

REVISTA VALLESANA

PERIODICO QUINCENAL

SUSCRIPCIÓN. 1'00 pesetas trimesrre
Número suelto: 15 céntimos.

REDACCIÓN: Calle Corró, 9
ADMINISTRACION: Calle Nueva, 18

¡CARITAT!

L'Hospital-Assil va fent-se, pero tant lentament que ¡quí sap quant s'acabarà!

Al nou Hospital-Assil encare va treballant-s'hi, pero poc, molt poc; tot just per a no abandonar la obra, per a no parar-la. Pot-ser si deixés de treballar-s'hi després no es trobaria el moment oportú per a renuar-la.

L'esforç fet fins are per a la realització de la obra, ha estat gran i digne de tots cuants han contribuït a la execució de la obra caritativa amb els seus cabals o els seus concells. Mercés cal donar-los-hi a tots i a cada un dels que son a la llista de subscripció suara publicada, i als que posteriorment, amb anhel caritatiu, l'hagin continuada.

Mercés als ja soscrits, i una mica de caritat cal demanar a tants i tants bons cristians que a la vila viuen i que dels preceptes de la Rel·ligió ne fan sa guia; una mica de caritat també cal demanar a tants i tan bons i entusiastes granollerins que desitjen i volen per a Granollers el major nombre de perfeccionaments possibles.

L'Hospital-Assil va fent-se, pero, quant lentament!

Mentres la obra va enlestint-se, els pobres vellets assilats i els infeliços malalts van vivint a l'antic Hospital, en males condicions higièniques nascudes de l'antiquitat del edifici, en cambres petites, mancades de llum, de sol, i d'aire, i a més poc nombroses, ço que obliga a tenir d'enquibir més i més llits aont ja no n'hi caben, i a tenir de col·locar-ne aont no deurien jamai de col·locar-se-n'hi.

Y els assilats ja tots tan vellets i els pobres malalts plens de nafres, van vivint i vivint a la

edifici vell i dolent, tot parlant-los-hi d'un edifici nou i adequat que per a ells está bastint-se, aont el vellet podrà soleiar-se a tot pler i el malalt respirar dintre cambres amples i ventilades, sense que el sostre li caigui demunt sa testa febrosa. ¡Pero fa tant temps que se'ls n'hi parla!

Prou tenen fe amb les paraules suaus de les santes Germanes que'ls cuiden, prou tenen encare esperança d'anar-hi algún dia; mes no saben que la caritat ha anat estroncant-se i que per falta de cabals potser passi temps i més temps, anys i més anys, sense poder anar-hi. I ells pobres van vivint, i pot-ser fins morint, tristament a la cambra fosca i humida..... A la edifici nou les blanques cambres airoses resten buides, esperant-los.

Un esforç caldria fer per a enlestir la obra, de la que lo principal queda ja fet; un altre esforç encare, doncs, per a poder-la utilizar i ultra l'acabament del pabelló-convent aont poc o molt are es treballa, falten fer les obres indispensables següents: Adquisició i col·locació de la cuina central per a tots els serveis de la casa; establiment de la claveguera de desaigüe desde els edificis a les clavegueres de la vila; construcció de un cobert amb els safreijos i demés elements per a la neteja de robes i similars; instalació de la llum elèctrica, i augment del caudal d'aigua, insuficient l'actual per a el servei de tota la casa.

Tot lo anteriorment esmentat es precis deixar-ho perfectament llest per a poder traslladar-s'hi els dolorits malalts i els pobres assilats, en nom de Deu germans nostres.

Ademés d'aquestes obres absolutament indispensables, ne falten d'altres que, ajudant Deu i amb el temps, podrán establir-se, com son: material complert per a la sala d'operacions: